Dünyanın ən yoxsul insanları dünyanın ən zəngin qitəsindədir

14 | Gulf Times Saturday, May 7, 2016

COMMENT

Chairman: Abdullah bin Khalifa al-Attiyah
Editor-in-Chief: Darwish S Ahmed
Production Editor: C P Ravindran

P.O.Box 2888
Doha, Qatar
editor@gulf-times.com
Telephone 44350478 (news), 44466404 (sport), 44466636 (home delivery)
Fax 44350474

GULF TIMES

Strike on refugee camp undermine Syria peace efforts

Condemnation mounted yesterday over deadly air strikes on a camp for displaced people in northern Syria. Qatar denounced the air raids that targeted the Kamouna camp in Idlib province.

Qatar's Ministry of Foreign Affairs described the raids as "criminal and contradictory to all human principles".

The raids undermine peace efforts in Syria.

Women and children were among 28 civilians killed in the raids. The strikes came as a 48-hour ceasefire took hold in the battleground city of Aleppo to the east.

The raids prove once again that the Syrian regime has no intention to abide by international protocols. A stronger world response is called for.

Mamun al-Khatib, director of the Aleppo-based pro-rebel Shahba Press news agency, accused "regime aircraft" of firing missiles at the camp.

UN Secretary General Ban Ki-moon said he was "outraged" by the attack on the camp and said those responsible must face justice.

Ban demanded once again that the UN Security Council refer Syria to the International Criminal Court so that the tribunal based in The Hague can open up investigations of possible war crimes.

The richest continent has the poorest people

Africa is the least developed continent in the world, having 34 of the 49 poorest countries

By Harun Yahya
Istanbul

The African continent has 15% of the world's population. It is the most valuable region in the world in terms of under and aboveground resources.

It has 8% of world's natural gas reserves: 45 countries on the continent have oil reserves.

It has 57% of the world's cobalt, 47% of its diamonds, 49% of its manganese, 31% of its phosphate and 21% of its gold. Moreover, the continent has a tremendous potential for hydroelectric power, solar energy and geothermal energy.

Africa has abundant arable lands and many countries in the world lease lands in this continent for agricultural purposes.

In addition to all of this, Africa is the second largest continent in the world.

By this reckoning, the African continent should be the realm of the richest countries and people. However, the truth is the exact opposite.

Africa is the least developed continent in the world, having 34 of the 49 poorest countries. More than 40% of its population live on less than one dollar a day. Furthermore, Africa suffers from civil wars and terrorism.

According to the UN, more than 250,000 people, half of whom being children, starved to death in Somalia between 2010 and 2012. There has been very little, if any, development in the continent and the mortality of both women and children is staggeringly high.

For instance, the rate of the infant mortality is 72.5% in Niger, which ranked last, based on data by the Human Development Index report 2013. This rate is almost twice of the global average. In Niger, 590 mothers die per 100,000 live births.

What is the reason for the continent to suffer from such a great poverty despite its vast resources?

Primarily, those countries with a stable administration across the continent are quite few in number. The civil wars and tribal conflicts are widespread. Violent organisations such as Boko Haram and Al Shebaab intimidate and terrorise many African countries.

According to a report prepared by Oxfam International, civil wars and conflicts in Africa shrank the economies of the African countries by 15%, and the cost of the damage incurred on the continent amounts to nearly $20bn per year.

A council to deal with Africa-related issues should be established within the UN General Assembly

Exploitation, corruption and human rights violations are fairly common in local governments and that constitutes a major obstacle to the preparation and implementation of the development plans in the countries across the continent.

The funds that should be spent on development are instead being spent on weapons procurement and all too often squandered through corruption.

Above all, the most important factor causing the poverty and misery in Africa is the present existence and dominance of the former European colonial states in different forms in the continent.

Through pressure, threats and sanctions imposed by neo-colonialists on their former colonies, these states possess a large share in the processing and trade of the natural resources in these African countries. Then they transfer the income generated through these resources to their own countries in Europe.

Regarding Africa as an ideal market, the global arms industry has set its sight on the continent as well. Wars and conflicts are constantly fuelled and transnational conflicts are provoked through terrorist organisations, opposition and insurgent groups in the region in order to increase the sales of weapons and military equipment.

According to a report by Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI) and data from the UN, countries on the African continent spent about $39bn for military purposes in 2015, Eritrea, Somalia and Sudan not included.

The recent statistics indicate an increase in weapons procurement in two-thirds of the countries in Africa. Algeria, with military expenditures that exceeded $10bn after an 8.8% increase in the budget, is the biggest spender on weapons. There has been an increase of 176% in the military expenditures of the country since 2004.

Angola ranks as the second biggest spender, increasing its military budget by 36%, followed by Morocco at 26% and Sudan at 6%. Sub-Saharan African countries constitute 42% of weapons sales on the continent.

Today, the US, China, the United Kingdom, Russia, France, Germany, Israel, India, Italy and Spain have the greatest share of arms sales to Africa. Interestingly enough, among them are the five countries which are the permanent members of the UN Security Council set out to ensure world peace (the US, China, the UK, Russia, France).

In fact, the things that could be done to overcome hunger and poverty and to ensure peace and amity in Africa are not all that complicated.

Preventing conflicts and clashes in Africa, establishing stable and democratic administrations, increasing people's participation in governance, shifting from autocratic dictatorships to democratic regimes and taking legal precautions to prevent corruption, bribery and concessions could be considered a first step to the solution.

To this end, a peace and stability council to deal only with Africa-related issues should be established within the UN General Assembly.

It is of critical importance that this council includes primarily the representatives of the African nations and the neutral states that have no explicit interest in the region.

One of the most significant tasks of such a council should be to put an immediate end to the on-going bloodshed and to prevent the continent from becoming a land of opportunity for arms traffickers.

The second step of the solution should be to regulate, in a fair way, the profit shares of the foreign countries and companies that generate income from the processing and trade of the natural resources of the African countries.

In other words, the foreign companies in charge of extracting and processing oil - or any precious mine - in a country should receive a reasonable share of the amount of oil or materials they've extracted along with a service fee.

Foreign companies or organisations should not be allowed to have an overwhelming share of the profits obtained from the precious underground resources they extracted and do nothing more than provide a meagre share to the local state and community.

In short, it is about time to put a stop to the current exploitation of this enormous continent, which has enriched other countries for centuries yet wallowed in poverty and misery as the result of insidious and underhanded methods.

The values and resources owned by Africa should be returned to their rightful owners, its own people.

• *Harun Yahya may be followed at @Harun_Yahya and www.harunyahya.com*

Dünya əhalisinin 15%-ni məskunlaşdırır.

Yeraltı və yerüstü zənginlikləri baxımından isə dünyanın ən dəyərli bölgəsidir.

Dünyadakı qaz ehtiyatlarının 8%-inə malikdir. Qitədəki 45 ölkədə neft yataqları mövcuddur.

Dünyadakı kobaltın 57%-i, almazın 47%-i, manqanın 49%-i, fosfatın 31%-i, qızılın isə 21%-i bu qitədə yerləşir. Bundan əlavə, qitə hidroelektrik enerjisi, günəş enerjisi və

geoistilik enerji baxımından da çox geniş potensiala malikdir.

Əkinçiliyə əlverişli əraziləri də olduqca çoxdur. Dünyanın bir çox ölkəsi bu qitədə torpaq icarəyə götürərək kənd təsərrüfatı ilə məşğul olur. Bütün bu xüsusiyyətləri ilə birlikdə Afrika ərazisinə görə dünyanın ikinci ən böyük qitəsidir.

Bu məlumatlar insana təbii olaraq Afrika qitəsinin ən zəngin ölkələr və insanlar diyarı olduğunu düşündürür. Ancaq vəziyyət tam əksinədir.

Afrika dünyanın ən yoxsul və ən az inkişaf etmiş qitəsidir. Dünyadakı ən kasıb 49 ölkədən 34-ü Afrikadadır. Qitə əhalisinin 40%-dən çoxunun gündəlik 1 dollardan az gəliri var. Üstəlik qitəyə vətəndaş müharibələri, terror, xəstəliklər, yoxsulluq və aclıq hakimdir.

BMT-nin məlumatlarına görə, 2010-2012-ci illər arasında Somalidə yarısından çoxu uşaq olmaqla 250 mindən çox insan acından ölüb. Qitədə inkişaf yox deyiləcək qədər aşağı səviyyədədir. Qadın və uşaq ölümləri də çoxdur.

Məsələn, 2013-cü ilin inkişaf indeksi göstəricilərinə görə axırıncı yerdə olan Nigeriyada körpələrin ölüm nisbəti 72,5%-dir. Bu nisbət dünyanın orta statistik göstəricisinin demək olar ki, iki mislidir. Bu ölkədə hər 100 min doğuşda 590 ana ölür.

Bəs qitənin bu qədər zəngin olmasına baxmayaraq, belə böyük yoxsulluğun səbəbi nədir?

İlk növbədə qeyd etmək lazımdır ki, qitə miqyasında sabit hakimiyyətə malik ölkə sayı olduqca azdır. Vətəndaş müharibələri, qəbilə münaqişələri yayılıb. Boko Haram, Əş-Şəbab kimi qruplaşmalar bir çox Afrika ölkəsində terror həyata keçirir. Bu da siyasi və sosial sabitliyin, inkişafın qarşısındakı böyük maneələrdəndir. Oxfam İnternational təşkilatının hazırladığı hesabata görə Afrikadakı xarici və daxili müharibələr Afrika ölkələrinin iqtisadiyyatını 15% azaldaraq qitəyə illik təqribən 20 milyard dollar zərər verir.

Hakim idarələrdə sui-istifadələr, insan hüquqları pozuntuları, korrupsiya çox geniş yayılıb. Bu vəziyyət qitədəki ölkələrdə inkişaf planlarının hazırlanıb həyata keçirilməsinin qarşısını alır. İnkişaf layihələrinə köçürülməli olan maliyyə mənbələri silah alınması üçün istifadə edilir və korrupsiya mənbəyi olur.

Ancaq hər şeydən əlavə, Afrikadakı yoxsulluğun arxasındakı ən böyük amil keçmiş Avropa müstəmləkə dövlətlərinin bu gün hələ də qitədəki hakimiyyətlərini fərqli üsullarla davam etdirməsidir. Bu neo-müstəmləkəçilər qədim imperiyalarının hakimiyyətləri üzərində qurduğu təzyiq, təhdid və sanksiyalarla bu ölkələrin neft, faydalı qazıntı, qızıl kimi təbii sərvətlərinin müəssisə və gəlirlərində böyük pay sahibi olurlar. Buradan əldə olunan gəlirləri də Avropadakı ölkələrinə aparırlar.

Afrikanı ideal bazar kimi görən qlobal silah sənayesi də bura gözünü dikib. Silah və hərbi sursat satışını artırmaq üçün regionda terror təşkilatları, əks və üsyançı qruplar vasitəsilə münaqişə və müharibələr daima qızışdırılır, ölkələrarası gərginliklər artırılır.

Mərkəzi İsveçdə yerləşən Stokholm Beynəlxalq Sülh Araşdırma İnstitutunun (SIPRI) hesabatı və BMT-nin məlumatlarına görə 2015-ci ildə Afrika ölkələri hərbi məqsədlə 39 milyard dollar həcmində pul xərcləyiblər. Eritreya, Somali və Sudan bura daxil deyil.

Son statistikalar Afrika ölkələrinin üçdə ikisinin silahlanmağı artırdığını göstərir. Silahlanmağa ayırdığı büdcəni 8,8% artıran Əlcəzair 10 milyard dollarlıq xərci aşaraq silahlanmağa ən çox pul ayıran ölkədir. 2004-cü ildən etibarən Əlcəzairin silah xərclərində 176% artım olub. İkinci yerdə isə silahlanma büdcəsini 36% artıran Anqola gəlir. Sonra bunları 26%-lə Mərakeş, 6%-lə Sudan təqib edir. Səhraltı Afrika ölkələri isə qitədəki silahlanmanın 42%-ni təşkil edir.

Bu gün Afrikaya silah satışından ən böyük gəliri ABŞ, Çin, İngiltərə, Rusiya, Fransa, Almaniya, İsrail, Hindistan, İtaliya və İspaniya əldə edir. Qəribə olan isə dünya sülhünü təmin etmək naminə BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasında daimi üzv olan beş ölkə də (ABŞ, Çin, İngiltərə, Rusiya, Fransa) bunların arasındadır.

Əslində Afrikada aclığın, yoxsulluğun məğlub edilməsi, sülh və əmin-amanlığın təmin olunması üçün edilə biləcək şeylər elə də mürəkkəb deyil.

Həll yolunun ilkin mərhələsi kimi Afrikada münaqişələrin, qarşıdurmaların qarşısını alıb sabit və demokratik hökumətlər qurulmalı, xalqın hakimiyyət orqanlarında iştirakı artırılaraq monarxiya diktator rejimlərindən demokratik rejimlərə keçid təmin olunmalı, korrupsiyanın qarşısının alınması üçün lazımi hüquqi tədbirlər görülməlidir.

Bunun üçün BMT Baş Assambleyası çərçivəsində təkcə Afrika üçün fəaliyyət göstərən sülh və sabitlik masası yaradıla bilər. Masada başda Afrika millətlərinin və regionda marağı olmayan tərəfsiz dövlətlərin nümayəndələrinin iştirakı çox mühümdür. Axan qanı dayandıraraq, qitəni silah tacirlərinin əlindən xilas etmək bu masanın ən mühüm vəzifələrindən olmalıdır.

Həll yolunun ikinci mərhələsi kimi isə Afrika ölkələrinin təbii sərvətlərinin hasil və emalından gəlir əldə edən xarici dövlət və firmaların mənfəət payları ədalət meyarı baxımından tənzimlənməlidir. Yəni bir ölkədəki neft və ya hər hansı bir qiymətli faydalı qazıntını çıxarıb emal etməklə məsul olan xarici müəssisələrə bu xidmətin dəyəri və çıxardıqları miqdara görə ağlabatan nisbətdə pay ödənilməlidir. Xarici firma və ya təşkilatların çıxardıqları qiymətli yeraltı sərvətlərin çox böyük hissəsini özləri alıb o sərvətin həqiqi sahibi olan dövlətə və ölkə xalqına çox cüzi paylar ayıraraq onları yoxsulluq və səfalətə düçar etməyə qətiyyən imkan vermək olmaz.

Xülasə, yüzlərlə ildir başqa ölkələri zəngin edib özü həmişə yoxsulluq və səfalət içində olan bu qoca qitənin bu gün də hiyləgər və qapalı üsullarla istismar edilməsinə artıq son

qoyulmalıdır. Afrikanın sahib olduğu dəyərlər və sərvətlər həqiqi sahibləri olan afrikalılara təhvil edilməlidir.

Adnan Oktarın «Gulf Times»da dərc edilən məqaləsi:

http://www.gulf-times.com/story/492519/The-richest-continent-has-the-poorest-people

https://www.harunyahya.info/az/meqaleler/dunyanin-en-yoxsul-insanlari-dunyanin-en-zengin-qitesindedir-79697